Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (judecător L. Grădinari)
Dosarul nr.2r-132/25 (2-25033476-03-2r-03042025)

C U R T E A D E A P E L NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ
D E C I Z I E

02 iunie 2025 mun. Bălţi
în componența:
Președintele completului, judecător Radu Holban
Judecătorii Svetlana Ghercavii; Cristina Prisacari

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de *****,

în cauza civilă la cererea formulată de ***** către ***** cu privire aplicarea ordonanței judecătorești privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie,

împotriva încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 14 martie 2025, -

c o n s t a t ă :

La 14 martie 2025 ***** s-a adresat cu cerere în instanța de judecată împotriva lui ***** prin care a solicitat emiterea ordonanței de protecție prin care să fie stabilit agresorului, următoarele măsuri: obligarea de a sta departe de locul aflării victimei ***** și *****, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, dar nu mai puțin de 200 m, excluzând orice contact vizual cu aceasta; - obligarea de a sta departe de locul aflării copilului lor comun , la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, dar nu mai puțin de 200 m, excluzând orice contact vizual cu acesta; - interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima ***** și copilul minor.

În susținerea cererii ***** a menționat că, părțile au încheiat căsătorie la ***** la *****, din această căsătorie au un copil comun ***** născut la *****, care este la întreținerea și educația mamei.

Căsătoria dintre părți a eșuat, din care motiv a fost înaintată în instanța de judecată acțiune cu privire la desfacerea căsătoriei.

Din acest motiv ***** încearcă să o agreseze pe ***** psihologic prin intermediul copiilor.

Între părți există violență psihologică care este aplicată de către agresor și respectiv este necesar de a se impune protecția victimei violenței în familie, iar victima este în

drept să beneficieze de măsuri de protecție prevăzute de art. 15 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 01.03.2007.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 14 martie 2025 s-a admis parâial cererea înaintată de ***** către ***** privind aplicarea ordonanței judecătorești privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie.

S-a dispus eliberarea ordonanței de protecție în favoarea lui *****, și familia ei pe un termen de 1 lună, de la data de 14.03.2025 până la 14.04.2025, care poate fi prelungit în condițiile legii.

S-a explicat victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

S-a încasat de la ***** în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 lei.

S-a încasat de la ***** în beneficiul Judecătoriei Drochia taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Solicitarea recurentului:

La 18 martie 2025 ***** a contestat încheierea primei instanțe solicitând casarea acesteia.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că, ***** a contestat încheierea primei instanțe din 14 martie 2025, depunând cererea de recurs la 18 martie 2025, astfel Colegiul atestă și constată că recursul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, în ultima perioadă se află peste hotarele țării, trimite regulat mijloace financiare pentru a întreține familia. Recurentul susține că a aflat că intimata lasă copilul și pleca foarte des în Ucraina unde avea o relație cu un bărbat. În una din aceste plecări copilul a fost internat în spital, având comoție, iar deseori este lăsat cu fiica mai mare a intimatei.

Susține că căsătoria dintre părți s-a destrămat din cauza intimatei care a fost infidelă recurentului. Afirmația precum că recurentul nu ar fi de acord să divorțeze, nu este adevărată, deoarece acesta fiind plecat peste hotare nici nu a cunoscut că în instanța de judecată a fost înaintată o asemenea acțiune.

Menționează că recurentul nu a fost sancționat contravențional, deoarece organele de poliție nu au identificat nici o faptă contravențională, mai mult la materialele cauzei nu

este nici raportul privind existența vătămărilor, ori în instanța de judecată reclamanta la fel nu a arătat că are careva vătămări.

Susține că reclamanta a indicat că la 8 martie 2025 a avut loc incidentul, iar cererea a depus-o abea la 14 martie 2025, având în vedere că părțile nu locuiesc împreună, în 6 zile intimata putea fi lovită de oricine în contextul în care la materialele cauzei s-a demonstrat că aceasta are un alt bărbat de la care a rămas însărcinată fiind în relații de căsătorie cu *****.

Invocă că în ședința de judecată nu au fost invocate careva conflicte care ar fi fost înregistrate la organele de poliție sau că presupusul agresor se află la evidență, că este caracterizat negativ etc., fapt pentru care instanța de judecată urma să constate că presupusa victimă doar încearcă să acumuleze probe pentru litigiul inițiat cu privire la modul de întrevedere cu copilul minor și determinarea domiciliului cu mama, acțiune pe care a înaintat-o în instanță.

Aprecierea instanței de recurs:

Potrivit prevederilor art.426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Conform art. 278^3 Cod de procedură civilă, (1) Cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

(2) Instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituţiile abilitate prin lege cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcţie de circumstanţele individuale ale cazului. Instanţa poate dispune audierea victimei prin intermediul videoconferinţei.

În corespundere cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de

sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Conform art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

Iar, art. 278^7 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă stabilește că, (1) Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

(2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima; h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; i) interzicerea de a păstra şi a purta armă.

(2^1) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(2) lit.a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.

(2^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligaţiei de către agresor, exprimându-şi în formă scrisă acordul în această privinţă.

(3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de pînă la 3 luni.

În corespundere cu art. 2 Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45-XVI din 01.03.2007, în sensul prezentei

legi, următoarele noţiuni semnifică: *violenţă în familie* – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; *violenţă fizică* – vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; *violenţă psihologică* - provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar; *violenţă economică* – privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar; *victimă-adult* – persoană adultă care a fost supusă actelor de violenţă împotriva femeilor şi/sau actelor de violenţă în familie; *victimă-copil* – persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi care a fost supusă ori a fost martoră la acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau la acte de violenţă în familie; *agresor* – persoană care comite acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie. În cazul sesizărilor parvenite din partea mai multor membri ai familiei, care îşi aduc învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul este determinat luându-se în considerare următoarele circumstanţe: – stabilirea persoanelor implicate care au acţionat în apărarea lor ori a altei persoane; – probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; – modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea vătămărilor şi/sau suferinţelor provocate de fiecare

persoană; – sesizările anterioare cu privire la actele de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie; – alte circumstanţe care indică iniţiatorul actelor de violenţă; *ordonanţă de protecţie* – act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei.

Respectiv, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență în familie și să solicite protecție.

După cum s-a constatat la 12 martie 2025 victima a depus o cerere la IP Drochia prin care a solicitat de a fi luate măsuri, conform legislației în vigoare cu fostul soț ***** care o agresează fizic și psihologic. Victima s-a adresa IP Drochia după ajutor, invocând că fostul soț ***** a agresat-o fizic, cauzându-i astfel leziuni corporale, unde a fost îndreptată de a face raportul de constatare medico-legală.

Materialele cauzei atestă că potrivit certificatului de căsătorie seria/nr. ***** ***** și ***** au încheiat căsătorie la ***** la ***** (f.d.13)

Astfel, conform art. 3 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45 din 01.03.2007, subiecţi ai violenţei în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Prin urmare, la caz, părțile întrunesc prevederile art. 3 alin. (2) lit. b), citat supra, și sunt subiecți ai Legii ce implică violența în familie.

Pornind de la prevederile art. 12 alin. (1) Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45 din 01.03.2007, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În temeiul art.15 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45 din 01.03.2007, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanță de protecție, prin care poate oferi asistență victimei, aplicând agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei; c) obligarea de a nu contacta victima, copiii acesteia, alte persoane

dependente de ea; d) interzicerea de a vizita locul de muncă și de trai al victimei; e) obligarea, până la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a plăti cheltuielile și daunele cauzate prin actele sale de violență, inclusiv cheltuielile medicale și cele de înlocuire sau reparare a bunurilor distruse sau deteriorate; g) limitarea dispunerii unilaterale de bunurile comune; h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau dispariția ei; i) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; j) interzicerea de a păstra și purta armă.

Aliniatul (3) al aceluiași articol stipulează că, măsurile de protecție prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 3 luni, pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție.

Colegiul reține că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 01.03.2007 a fost consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or, este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că, declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Determinând faptul existenței violenței psihologice care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestor tipuri de violență rezultă că, manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

În același timp, Colegiul subliniază că, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței

violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Corespunzător, prin prisma art. 9 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate în recurs, Colegiul costată că, instanța de fond corect a reținut că urmează a fi aplicate măsurile de protecție față de *****, pe un termen de 1 lună. Or, declarația independentă a victimei, care sunt identice sunt suficiente și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție.

Prin urmare, raportând prevederile legale enunțate la actele cauzei, Colegiul judiciar constată cu certitudine că, ***** în nume propriu, este victima violenței psihologice și fizice manifestate de către *****, existând pericol de escaladare a conflictului.

Respectiv, în mod întemeiat prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 14 martie 2025 a fost admisă parțial cererea depusă de ***** și s-a eliberat ordonanța de protecție pe un termen de 1 lună, măsură necesară în vederea diminuării stării conflictuale dintre părți, a protecției vieții și integrității victimei.

Colegiul judiciar reține că, prima instanță în mod justificat a aplicat măsuri de protecție pe un termen de 1 lună, în vederea reeducării, reaprecierii propriei conduite de către agresor. Or, la caz, este stringent amestecul Statului în persoana autorităţilor sale competente, în viaţa privată şi de familie a părţilor, în scopul preîntâmpinării pericolului asupra securităţii vieţii, sănătăţii şi bunăstării petiţionarei, deoarece agresorul prin comportamentul său şi-a creat premise pentru aplicarea faţă de el a prevederilor Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45 din 01.03.2007.

Raportând normele de drept enunțate la situația de fapt în cauza civilă dată, Colegiul consideră admisibilă şi necesară ingerința statului în persoana autorităților sale competente, în viața privată a părților, în scopul preîntâmpinării pericolului asupra securității vieții, sănătății şi bunăstării victimei *****.

Totodată, Colegiul mai reține că, anume Statului îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectul vieții private şi de familie, protecției efective împotriva violenței în familie. Aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie învederează protecția urgentă acordată de către stat categoriei menționate a victimelor, luând în considerare toate circumstanțele caracteristice cazului, mijloacele confirmative, dar în primul rând solicitarea și depozițiile victimei.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că, prima instanță a elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, iar concluzia instanței este în raport cu materialele cauzei.

Potrivit art. 428 alin. (1) CPC, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

Decide:

Recursul declarat de ***** se respinge.

Încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 14 martie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea formulată de ***** către ***** privind aplicarea ordonanței judecătorești privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, se menține.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător Radu Holban

Judecătorii Svetlana Ghercavii

Cristina Prisacari